

Sygn. akt I C 266/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 19 września 2016 roku

Sąd Rejonowy w Łęczycy I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Wojciech Wysoczyński

Protokolant: sekr. sąd. Joanna Kaczyńska

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2016 roku, w Ł., na rozprawie,

sprawy z powództwa (...)z siedzibą we W.

przeciwko J. K.

o zapłatę

1. zasądza od J. K. na rzecz (...)z siedzibą we W. kwotę 28.496,35 zł (dwudziestu ośmiu tysięcy czterystu dziewięćdziesięciu sześciu złotych 35/100) wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP liczonymi od dnia 22 października 2014 roku do dnia zapłaty,
2. zasądza od J. K. na rzecz (...)z siedzibą we W. kwotę 3.842 zł (trzech tysięcy ośmiuset czterdziestu dwóch złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu w tym kwotę 2.400 zł (dwóch tysięcy czterystu złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygnatura akt I C 266/15

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 22 października 2014 roku, powód (...) z siedzibą we W. reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika - radcę prawnego wniosła o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym i zasądzenie od pozwanego J. K. kwoty 28.496.35 złotych wraz z odsetkami umownymi naliczanymi według zmiennej stopy procentowej wynoszącej czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu według norm przepisanych (pozew k. 2-4).

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 14 listopada 2014 roku, w sprawie VI Nc 1208/14 Sąd Rejonowy w Kutnie uwzględnił żądanie pozwu oraz orzekł o kosztach procesu (nakaz zapłaty k. 37).

Od opisanego powyżej nakazu zapłaty zawodowy pełnomocnik pozwanego - adwokat wywiódł sprzeciw. W sprzeciwie pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu. W uzasadnieniu sprzeciwu strona pozwana podniosła zarzut braku legitymacji biernej po stronie pozwanej (sprzeciw k.47-49).

Postanowieniem z dnia 20 marca 2015 roku, Sąd Rejonowy w Łęczycy zawiesił postępowanie w sprawie do czasu rozstrzygnięcia sprawy II Ns 3517/14 prowadzonej przed Sądem Rejonowym dla Łodzi- Śródmieścia w Łodzi (postanowienie k. 116).

Po podjęciu postępowania strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska w sprawie (protokół rozprawy k. 141, pismo k.119).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 czerwca 2008 roku, B. G. (1) zawarła ze (...)im (...) w G. umowę pożyczki konsumenckiej nr. (...) na kwotę 24.000 złotych. Pożyczka oprocentowana została według zmiennej stopy procentowej ustalonej przez Zarząd (...) wynoszącej w dniu zawarcia umowy 17,75% w skali roku (umowa k. 10-11).

W dniu 22 października 2011 roku, B. G. (1) zmarła nie regulując przed zgonem należności wynikającej z zawartej ze (...) im (...) w G. umowy pożyczki konsumenckiej nr. (...) (bezsporne).

Zgodnie z § 29 Regulaminu udzielania kredytów i pożyczek (...) im. (...) w razie ustania członkostwa roszczenie o zwrot kredytu staje się wymagalne z dniem ustania członkostwa (kserokopia regulaminu k.67).

W dniu 23 grudnia 2013 roku – (...) im (...) w G. dokonała przeniesienia przysługującej jej wobec B. G. wierzytelności na rzecz (...) z siedzibą we W. (umowa cesji k. 14 wraz z wyciągiem z listy wierzytelności k.15).

W dniu 10 października 2014 roku, (...) z siedzibą we W. wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 28.548,47 złotych z tytułu spłaty zadłużenia wobec wierzyciela pierwotnego (wezwania do zapłaty k.19).

Postępowanie spadkowe po B. G. nie zostało przeprowadzone. B. G. (1) zmarła 22 października 2011 roku, w Ł., nie pozostawiając testamentu. Zmarła jako wdowa. Rodzice spadkodawczyni zmarli przed nią. Pozostawiła jedno dziecko – córkę M. S.. M. S. jest jedynym dzieckiem B. G. (2) i nie ma dzieci. M. S. złożyła przed notariuszem w dniu 30 listopada 2011 roku, oświadczenie o odrzuceniu spadku po B. G..

J. K. jest bratem B. G.. W dniu 19 grudnia 2011 roku doręczono pozwanemu zawiadomienie o odrzuceniu spadku przez M. S. (bezsporne, oświadczenie pozwanego k. 141, kserokopie wyroków wraz z uzasadnieniami k. 120 -130).

Postanowieniem z dnia 31 lipca 2015 roku, Sąd Rejonowy dla Łodzi- Śródmieścia w Łodzi w sprawie II Ns 3517/14, zatwierdził uchylenie się przez J. K. – od skutków prawnych niezłożenia w terminie oświadczenia o odrzuceniu spadku po B. G., zmarłej 22 października 2011 roku (postanowienie k. 120).

Postanowieniem z dnia 18 lutego 2016 roku, Sąd Okręgowy w Łodzi zmienił postanowienie z dnia 31 lipca 2015 roku, Sądu Rejonowego dla Łodzi- Śródmieścia w Łodzi w sprawie II Ns 3517/14 w ten sposób, że oddalił wniosek (postanowienie k. 123).

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na treści złożonych dokumentów, których prawdziwość nie została przez strony zakwestionowana.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne.

W pierwszej kolejności należy odnieść się do kwestii legitymacji biernej pozwanego.

W przedmiotowej sprawie bezsporne między stronami było, iż spadek po B. G. był obciążony długiem wobec wierzyciela pierwotnego, który to dług nabył powód w skutek umowy cesji.

Zgodnie z ugruntowaną praktyką orzecniczą, wierzyciel spadku może dochodzić swoich roszczeń od spadkobierców dłużnika. Strona powodowa nie natomiast ma obowiązku wykazania postanowieniem o stwierdzeniu nabycia spadku, iż wskazane przez nią osoby jako następcy prawni zmarłej strony są jej spadkobiercami. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 października 1983 roku, IV PZ 42/83, OSPiKA 1984/3/45, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 czerwca 1975 roku, III CRN 102/75, OSNP 1976/6/139).

B. G. (1) zmarła 22 października 2011 roku, w Ł., nie pozostawiając testamentu. Zmarła jako wdowa. Rodzice spadkodawczyni zmarli przed nią. Pozostawiła jedno dziecko – córkę M. S.. M. S. jest jedynym dzieckiem B. G. (2) i

nie ma dzieci. M. S. złożyła przed notariuszem w dniu 30 listopada 2011 roku, oświadczenie o odrzuceniu spadku po B. G.. J. K. jest jedynym bratem B. G..

Postanowieniem z dnia 31 lipca 2015 roku, Sąd Rejonowy dla Łodzi- Śródmieścia w Łodzi w sprawie II Ns 3517/14, zatwierdził uchylene się przez J. K. – od skutków prawnych niezłożenia w terminie oświadczenia o odrzuceniu spadku po B. G., zmarłej 22 października 2011 roku. Postanowieniem z dnia 18 lutego 2016 roku, Sąd Okręgowy w Łodzi zmienił postanowienie z dnia 31 lipca 2015 roku, Sądu Rejonowego dla Łodzi- Śródmieścia w Łodzi w sprawie II Ns 3517/14 w ten sposób, że oddalił wniosek.

Z uwagi na datę śmierci spadkodawczyni i treść art. LI ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 roku Przepisy wprowadzające Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 94), zastosowanie mają przepisy Kodeksu cywilnego w brzmieniu obowiązującym w chwili śmierci spadkodawcy.

Zgodnie z treścią art. 1020 k.c. spadkobierca, który spadek odrzucił, zostaje wyłączony od dziedziczenia, tak jakby nie dożył otwarcia spadku. Mając na uwadze, że M. S. złożyła przed notariuszem w dniu 30 listopada 2011 roku, oświadczenie o odrzuceniu spadku po B. G. w związku z treścią art. 1020 k.c., w przedmiotowej sprawie znajduje zastosowanie art. 932 k.c.

Zgodnie z treścią art. 932 § 1 – 4 k.c. . w braku zstępnych spadkodawcy powołani są do spadku z ustawy jego małżonek i rodzice. Udział spadkowy każdego z rodziców, które dziedziczy w zbiegu z małżonkiem spadkodawcy, wynosi jedną czwartą całości spadku. Jeżeli ojcostwo rodzica nie zostało ustalone, udział spadkowy matki spadkodawcy, dziedziczącej w zbiegu z jego małżonkiem, wynosi połowę spadku. W braku zstępnych i małżonka spadkodawcy cały spadek przypada jego rodzicom w częściach równych. Jeżeli jedno z rodziców spadkodawcy nie dożyło otwarcia spadku, udział spadkowy, który by mu przypadał, przypada rodzeństwu spadkodawcy w częściach równych.

Mając więc na uwadze treść art. 932 § 1- 4 k.c. w związku z art. 1020 k.c. pozwany jako spadkobierca ustawy stał się z mocy prawa dłużnikiem powoda.

W sprawie bezspornym jest, że poprzednik prawny powoda - (...)im (...) w G. zawarła w dniu 19 czerwca 2008 roku z B. G. ze umowę pożyczki konsumenckiej nr. (...) na kwotę 24.000 złotych. Pożyczka oprocentowana została według zmiennej stopy procentowej ustalonej przez Zarząd (...) wynoszącej w dniu zawarcia umowy 17,75% w skali roku.

Zgodnie z § 29 Regulaminu udzielania kredytów i pożyczek (...) im. (...) w razie ustania członkostwa roszczenie o zwrot kredytu staje się wymagalne z dniem ustania członkostwa (kserokopia regulaminu k.67).

B. G. (3) zobowiązała się do systematycznych spłat zaciągniętego zobowiązania, jednakże nie wywiązała się z zawartej umowy.

W toku postępowania bezspornym była również okoliczność, iż B. G. (3) nie uregulowała swych należności względem poprzednika prawnego powoda w wysokości wskazanej w pozwie. Dodatkowo pozwany nie kwestionował powództwa co do wysokości.

Podstawą prawną rozstrzygnięcia jest przepis art. 471 k.c.. Na kwotę dochodzonego roszczenia składa się kapitał pożyczki w kwocie 17.887,10 zł, oraz niezapłacone odsetki w wysokości 10.609,25 złotych. Wysokość ustalonych odsetek umownych oraz karnych nie przekracza wysokości odsetek maksymalnych z art. 359 § 2¹ k.c..

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 471 k.c. Sąd uznał roszczenie strony powodowej za zasadne orzekając przy tym o odsetkach na podstawie art. 481 k.c.

Sąd uwzględnił powództwo w całości zgodnie z żądaniem pozwu, w konsekwencji należy przyjąć, iż powód wygrał proces w całości. Powód był reprezentowany przez radcę prawnego, który wnosił w terminie wskazanym w treści art.

109 § 1 k.p.c. bo w pozwie o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego od pozwanego na rzecz powoda.

Na koszty złożyła się kwota opłaty od pozwu w wysokości 1.425 złotych, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 2.400 złotych oraz opłata od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych.

Pozostałe wydatki, których zwrotu domaga się powód zostały poniesione przez stronę powodową na etapie przedsądowym, dla ustalenia spadkobierców zmarłej dłużniczki. Choć bez wątpienia były to wydatki potrzebne dla wyjaśnienia na kogo przeszły obowiązki dłużnika powoda, to jednak nie należały do kosztów niniejszego procesu.

Wydatki których żąda uwzględnienia powód w ramach rozliczanych kosztów, zmierzające w istocie do ustalenia osób następców prawnych strony umowy pożyczki, nie mogą być zaliczone do wydatków immanentnie związanych z niniejszym postępowaniem. Niezależnie od tego czy realizacja wierzytelności powoda wkroczyłaby w fazę postępowania sądowego, koniecznym było w pierwszym rzędzie ustalenie spadkobierców pożyczkobiorcy. Tak więc koszty poniesione w związku z wyjaśnieniem tej okoliczności nie zostały wygenerowane w toku niniejszego postępowania, lecz warunkowały realizację uprawnienia wierzyciela, niezależnie od wybranej drogi jego dochodzenia. Dlatego też, wskazane wydatki nie mogą obciążać strony pozwanej, która powinna ponieść ciężar jedynie tych kosztów, które powstały w związku z dochodzeniem wierzytelności na drodze sądowej. Wprawdzie w doktrynie wskazuje się, iż wyjątkowo za niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony mogą być uznane koszty poniesione przed wytoczeniem procesu, jedna w niniejszej sprawie sytuacja taka nie zachodzi.

Przedmiotowe wydatki poniesione na etapie ustalania następców prawnych dłużnika nie wykraczają poza czynności związane z działalnością prowadzoną przez stronę powodową, która z istoty rzeczy generuje również koszty. Żądanie przerzucenia ciężaru tychże kosztów na następców prawnych strony umowy zawartej przez powoda jest w sprawie nieuprawnione i nie znajduje oparcia w treści art. 98 § 1 k.p.c.